

Flygvapnet inför 1972

Under det gångna året har mycket arbete lagts ner för att enl det nya planerings- och budgetsystemets mönster ge statsmakterna ett underlag för beslut om försvarets utveckling under de närmaste åren och inriktningen på längre sikt. Hur försvarsledningens ställningstaganden kunnat få gensvar hos de politiskt ansvariga får vi veta då den nu arbetande försvarsutredningen efter nyår lägger fram sitt betänkande och då riksdagen i vår har fattat sitt beslut.

Varje försvarsbeslut avvaktas med spänning eftersom det blir styrande för försvarets verksamhet och planering för en avsevärd tid. 1972 års beslut utgör inget undantag. Kanske är spänningen nu t o m något utöver det vanliga.

◆ ◆ För flygvapnets del blir beslutet – direkt eller indirekt – avgörande för ett flertal frågor av största betydelse för organisationens och personalens framtid. Vår fredsorganisation är under utredning och roner inverkan av försvarsbeslutets innehåll betr antalet attack- och spaningsförband efter ombeväpning till flygplan 37 "Viggen" och av vad som uttalas betr ersättningsanskaffningen till jaktförbanden. Möjligheterna att åstadkomma nödvändiga moderniseringar inom stril- och bassystemen blir beroende av de resurser vi tilldelas. Likaså ett flertal frågor av betydelse för vår arbetsmiljö.

Den centrala och för resursfördelningen delvis styrande frågan är alltså valet av efterträdare till J 35 "Draken". I debatten om vårt luftförsvar har ibland hävdats att JA 37 skulle vara ett alltför exklusivt val m h t de medel som kan tilldelas det militära försvaret. Som ett alternativ har därför framförts och prövats att bibehålla J 35-typen (med vissa moderniseringar) under ytterligare en generation, dvs fram mot sekelskiftet.

◆ ◆ J 35 och JA 37 representerar två utvecklingsnivåer åtskilda av 15–20 års tekniskt framåtskridande. Valet mellan dessa måste ske mot bakgrund av den flyg- och vapentekniska utvecklingen i vår omvärld. Det är dock denna utveckling som blir bestämmande för det hot som våra flygförband kan tvingas möta i framtiden.

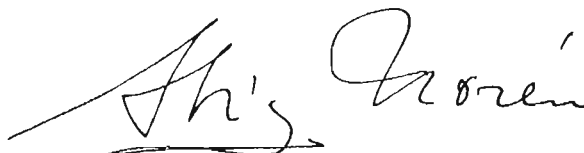
Vi har idag klara indikationer om hur denna utveckling raskt löper vidare med flygande vapensys-

tem som uppvisar successivt förbättrad stridsförmåga, högre farter, längre räckvidder, effektivare utrustningar etc. De angreppsfall som anbefallts som styrande för vår planering uppvisar presumtiva angripare som ingalunda tillåtit sin tekniska och taktiska utveckling att avstanna. Om vi skulle göra detta toge vi orimliga risker. Risker som kan innebära att vår kvalitativa styrka är otillräcklig för att ge krigsmakten en fredsbevarande effekt och att vi i strid inte förmår hindra att en angripare når sina syften med operationer genom luften. Denna syn har varit vägledande vid skapandet av dagens flygplanssystem, som väl hävdar sig i dagens miljö och som starkt bidrar till att ge svenskt försvar en ofta omvitnad respekt i vår omvärld. Samma syn måste vara ledande för framtidens flygsystem.

◆ ◆ Vid sidan av de rent operativa kraven måste också beaktas krav på flygsäkerhet, tillförlitlighet, arbetsmiljö för både flygande personal och markpersonal m m som har att göra med en säker och rationell drift. Även inom dessa områden är det angeläget att tillvarata vad den tekniska utvecklingen erbjuder.

De egenskaper som sålunda oundgängligen krävs av vårt jaktförsvar under 80- och 90-talen fordrar en vapenbärare av jakt-Viggens planerade kvalitet.

◆ ◆ På samma sätt måste vi betrakta vår utveckling inom andra områden. Vi måste analysera vilka egenskaper vår uppgift kräver av oss och anstränga oss att nå den nivån. Det gäller inte bara den materiella kvaliteten utan också vårt kunnande och vår förmåga att lösa våra dagliga uppgifter. De arbetsuppgifter vi står inför under 1972 kommer i n t e att bli lättare än det gångna årets. De kommer att ställa stora krav på oss. I förvissning om att flygvapnets personal liksom hittills skall visa vilja och förmåga att fylla dessa önskar jag alla **ett lyckosamt 1972. ★**

Stig Norén